

этим необходимость функционирования в новой конкурентной среде, неправильный учет финансовых рисков может привести к большим материальным потерям. Поэтому, грамотное управления данными рисками поможет избежать предпрятиям многих кризисных ситуаций.

Литература:

1. Фадейкина, Н., Демчук, И. Эволюция взглядов на категории «риск» и «неопределенность» в экономической науке/ Н. Фадейкина, И. Демчук // Ресурсы. Информация. Снабжение. Конкуренция. – 2013. – № 3 – С. 202-208.

В.П. Хома

*Тернопільська обласна державна адміністрація
(Україна, Тернопіль)*

СУЧАСНИЙ СТАН СВІТОВОГО ВИРОБНИЦТВА БІОЕТАНОЛУ

СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ МИРОВОГО ПРОИЗВОДСТВА БИОЭТАНОЛА

Повышенный интерес к биоэтанолу как одному из наиболее эффективных возобновляемых источников энергии в начале XXI века вызван резким обострением энергетического кризиса 70-90-х годов XX века и повышением спроса на разработку новых энергоносителей. Это способствовало привлечению производства биоэтанола в ведущую составляющую государственной политики стран мира, основными производителями которого сегодня являются США, Бразилия, Китай и Канада. Благодаря сельскохозяйственному потенциалу в последнее время на мировой рынок биоэтанола выходят такие страны как Аргентина, Малайзия, Мексика, Индия, страны ЕС. Функционирование и развитие данного рынка как надежной основы развития отрасли и залога энергетической независимости стран является приоритетным в производстве биоэтанола.

На початку XXI ст. з кожним роком істотно підвищується інтерес до виробництва біологічного палива, а саме біоетанолу, який небезпідставно вважається одним із найбільш ефективних та пріоритетних напрямків серед альтернативних та нетрадиційних (відновлюваних) джерел енергії (НВДЕ) у світі. Виробництво біоетанолу бере свій початок із середини минулого століття, що ознаменувалося поступовою зміною пріоритетів у використанні традиційних природних корисних копалин для виробничої діяльності на пошук відновлюваних джерел електроенергії. Даний напрямок отримав широке розповсюдження в останній

третині 20 ст. внаслідок різкого і швидкого зростання споживання енергоносіїв, а також загострення енергетичної кризи 70-90-х років.

Активізація повномасштабного розвитку виробництва біоетанолу у світі зумовлена низкою чинників, найважливішими з яких є:

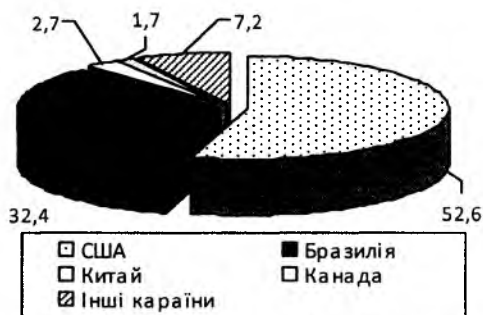
- швидке виснаження світових запасів викопних корисних копалин та необхідність їхнього збереження для наступних поколінь;
- усунення енергетичної нестабільності країн у зв'язку зі зростаючим попитом на енергоносії та виникненням енергетичних криз;
- загострення глобальних екологічних проблем та з метою зменшення рівня забруднення навколишнього природного середовища шкідливими речовинами, а також поліпшення загальної екологічної ситуації у регіонах;
- зростання потенціалу аграрного виробництва через повніше й ефективніше задіявання наявних невикористовуваних потужностей з переробки відновлюваної рослинної сировини, забезпечуючи сталий розвиток сільського господарства;
- забезпечення держав власним паливом та зменшення їх залежності від дорогих імпортованих невідновлюваних природних ресурсів задля економії бюджетних коштів та ефективної підтримки вітчизняних товаровиробників.

Зважаючи на наявність істотних переваг, багато країн світу усвідомили стратегічну значимість розвитку економіки на основі біопалива, тим самим перетворивши даний напрям у провідну складову власної державної політики. Так, деякі країни, що розвиваються, змогли збільшити свою присутність на світовому сільськогосподарському і промисловому ринках та посилити свій вплив на світові торговельні процеси та зв'язки.

Про таку тенденцію свідчить стабільне зростання обсягів виробництва, яке у 2011 р. сягнуло близько 100 млрд. л. [1] Так, найбільшими виробниками біоетанолу у світі на сьогодні є такі країни, як США, Бразилія, Китай і Канада (рис.). Останнім часом до них приєднуються й інші провідні країни з високим сільськогосподарським потенціалом, а саме: Аргентина, Малайзія, Мексика, Індія, Японія та країни ЄС.

В останніх поштовхом до активізації практичних заходів з переходу на виробництво альтернативних видів палива, зокрема біоетанолу, стала енергетична криза 70-90-х років, наслідки якої найбільше відчули на собі ті країни, котрі не мали власних великих джерел енергоносіїв. Ви-

роблення і впровадження низки ефективних заходів для розвитку даної галузі з початку 21 ст. своїм результатом отримали те, що вже у 2005 р. обсяги виробництва біоетанолу перевищили 1 млрд л. Останнім часом країни ЄС постійно нарощують свої виробничі потужності, досягнувши у 2011 р. рівня у 4,4 млрд. л. біоетанолу [3, с. 12].

Виробництво біоетанолу у світі у 2011 р. [на основі 2, с. 179].

Згідно з прогнозами Міжнародного Енергетичного Агенства, до 2020 р. світове виробництво біоетанолу досягне рівня у понад 180 млрд. л. за песимістичним сценарієм, і понад 280 млрд. л. – за оптимістичним [2, с. 179]. На нашу думку, найбільш імовірним є досягнення країнами світу обсягів виробництва біоетанолу на рівні 190-200 млрд. л.

Пріоритетним у подальшому використанні біоетанолу як альтернативного джерела енергії є функціонування та розвиток даного ринку, який розпочав формуватися близько 10-15 років тому, як надійного підґрунтя розвитку галузі та запоруки енергетичної незалежності країни.

Література:

1. Копитчук, Т.М. Світові тенденції виробництва біоетанолу / Т.М. Копитчук // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/36_PVMN_2012/Ecologia/3_123224.doc.htm. – Дата доступу: 11.02.2014.
2. Хареба, В.В. Наукові аспекти виробництва біоетанолу / В.В. Хареба // Вісник цукровиків України. – 2011. – № 13. – С. 179-184.
3. EU Biofuels Annual 2013 / Global Agricultural Information Network (GAIN) // Prep. by B. Flach, K. Bendz, R. Krautgartner, S. Lieberz. – Hague. – 2013. – 33 p.